

begået under ét kørselsforløb eller i samme situation. Justitsministeriet kan tillige tiltræde, at de enkelte »klip« bør udløses automatisk, når den pågældende fører har vedtaget bøden for forseelsen, eller der er faldet dom herfor.

For så vidt angår den tidsmæssige periode, inden for hvilken de tre forseelser skal være begået, finder Justitsministeriet dog, at denne bør fastsættes til tre år.

Der foreligger ikke statistisk materiale eller andre undersøgelser vedrørende den tidsmæssige periode, inden for hvilken trafikanter typisk begår de pågældende forseelser. For en periode på tre år taler imidlertid, at dette efter Justitsministeriets opfattelse vil anspore trafikanterne yderligere til at udvise den fornødne ansvarlighed i trafikken, idet begåede forseelser vil få betydning for frakendelsessituationen i længere tid. Samtidig harmonerer en periode på tre år godt med færdselslovens øvrige regler om pålæggelse af kørselsforbud og den normale prøvetid for betinget frakendelse af førerretten, hvor perioden også er tre år.

For så vidt angår beregningen af den tre-årige periode er Justitsministeriet enig med arbejdsgruppens anbefaling, hvorefter en forseelse medregnes i den samlede opgørelse af forseelser i en periode svarende til tre år regnet fra tidspunktet for hver enkelt forseelse.

Justitsministeriet kan derimod ikke tiltræde arbejdsgruppens anbefaling, hvorefter den tre-årige periode først skal begynde at løbe fra afgørelsestidspunktet for den forseelse, der i den konkrete situation må betegnes som den første forseelse, mens forseelsestidspunktet skal være afgørende for anden og tredje forseelse. En sådan løsning vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne føre til uhensigtsmæssige resultater i relation til klippekortsystemets formål.

Som eksempel på en sådan situation kan nævnes følgende eksempler. En fører begår f.eks. tre forseelser omfattet af klippekortsystemet med få uger eller måneders mellemrum. Herefter bliver den første forseelse afgjort selvstændigt ved dom eller uden- eller indenretlig vedtagelse, og efterfølgende afgøres så anden og tredje forseelse. Hvis den tre-årige periode først begynder at løbe fra afgørelsestidspunktet for den første forseelse, vil dette i relation til det nævnte eksempel betyde, at den anden og tredje forseelse ikke vil udløse »klip« i forhold til den første forseelse – og dermed medføre en betinget frakendelse – idet disse to efterfølgende afgørelser har et forseelsestidspunkt, der ligger før den første forseelses afgørelsestidspunkt. Som et andet eksempel kan nævnes den situation, at en fører inden for f.eks. et halvt år begår adskillige forseelser omfattet af klippekortsystemet. Hvis den pågældende nægter sig skyldig i forseelser-

ne, vil der ofte kunne gå op til adskillige måneder, før sagerne vil kunne blive afgjort i retten. I eksemplet vil sagerne ofte blive samlet, således at retten kan tage stilling til samtlige forhold samtidig. Uanset, at den pågældende dømmes for samtlige forhold, vil der efter den af arbejdsgruppen anbefalede løsning kun kunne pålægges ét »klip« for samtlige forhold, da ingen af forholdene har et forseelsestidspunkt, der ligger efter det første forholds afgørelsestidspunkt.

Som nævnt finder Justitsministeriet ikke et sådant resultat rimeligt set i forhold til, at formålet med det foreslåede klippekortsystem er at skærpe færdselslovens frakendelsesregler over for trafikanter, der gentagne gange begår grovere overtrædelser af færdselsloven. Justitsministeriet finder derfor, at den tre-årige periode allerede bør begynde at løbe fra forseelsestidspunktet for den første forseelse, således at forseelsestidspunktet vil være afgørende for alle tre forseelser. Justitsministeriet har herved tillige lagt vægt på, at en betinget frakendelse som følge af det foreslåede »automatiske« klippekortsystem ikke skal tages som udtryk for, at tidligere begåede forseelser tillægges gentagelsesvirkning, hvorfor ministeriet ikke finder det rigtigt, at anvende de almindelige strafferetlige principper for gentagelsesvirkning inden for klippekortsystemet. Justitsministeriet har endvidere lagt vægt på, at principperne i gentagelsesbegrebet heller ikke finder anvendelse i forbindelse med idømmelse af en ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 2, nr. 2, hvorefter en betinget frakendelse erstattes af en ubetinget frakendelse, hvis føreren har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 1-5.

For så vidt angår spørgsmålet om betydningen af en begået fjerde forseelse efter pålæggelse af en betinget frakendelse for de første tre forseelser vil dette afhænge af den fjerde forseelses karakter. Der kan i den forbindelse opstå 4 grundlæggende situationer:

- 1) Er den fjerde forseelse af mindre grov karakter (f.eks. en hastighedsoverskridelse på 15 pct.) – og dermed ikke omfattet af klippekortsystemet – vil forseelsen alene udløse en bødestraf efter de gældende regler.
- 2) Er den fjerde forseelse af grovere karakter (f.eks. en hastighedsoverskridelse på mere end 30 pct.), men ikke i sig selv alvorlig nok til at medføre en betinget eller ubetinget frakendelse efter de gældende regler, vil forseelsen være omfattet af klippekortsystemet og dermed udløse et »klip«, der tælles med som det første »klip« i en ny tre-årig periode.